

Κουρά Μοναχού στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μέσα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα τελέσθηκε η μοναχική κουρά ενός νέου μοναχού στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Το απόγευμα της Τρίτης 13ης Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού της Μεσοπεντηκοστής, στην Ιερά Μονή Παναγίας Λεσινιωτίσσης.

Κατά την διάρκεια της ακολουθίας τέλεσε την μοναχική κουρά του Ιεροψάλτη κ. Δημητρίου Παππά, στον οποίο έδωσε το μοναχικό όνομα Κοσμάς. Ο νέος Μοναχός είναι υιός του π. Γεωργίου Παππά, Κληρικού της Ιεράς Μητρόπολης και Εφημερίου του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Αγρινίου.

Προσφωνώντας τον νέο μοναχό ανέφερε, ότι η **μοναχική αφιέρωση ενός ανθρώπου, η ολοκληρωτική και μέχρι θανάτου αφιέρωσή του στην Εκκλησία δεν μπορεί να κατανοηθεί σύμφωνα με την κοινή λογική, αλλά αποτελεί ένα μυστήριο, το οποίο πρωτίστως εβίωσε η Υπεραγία Θεοτόκος. Η Παναγία μας, μας δίδαξε και μας διδάσκει, ότι ο κάθε μοναχός οφείλει να ακολουθήσει τον δρόμο των αρετών και να θεμελιώσει πάνω σε αυτές την ισάγγελη μοναχική ζωή και πολιτεία.**

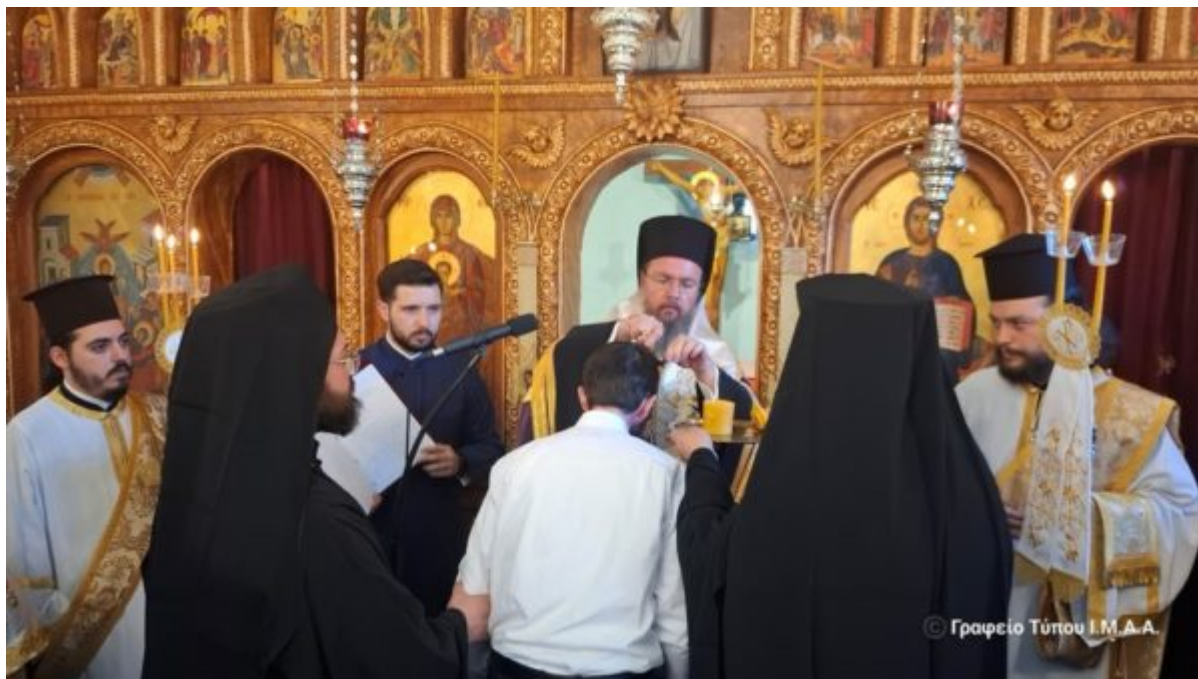

Συνεχίζοντας τις πατρικές νουθεσίες του προς τον νέο μοναχό, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις αρετές που θα πρέπει να καλλιεργεί και να βιώνει ο κάθε

μοναχός, λέγοντας τα εξής: «Η πρώτη αρετή που μας διδάσκει η Υπεραγία Θεοτόκος να ακολουθήσουμε είναι η ταπείνωση. Η ταπείνωση αποτελεί το θεμέλιο της μοναχικής ζωής. Χωρίς αυτή ο μοναχός δεν προκόπτει πνευματικά. Χωρίς την ταπείνωση ο πνευματικός αγώνας του μοναχού θυμίζει την ανέγερση ενός κτιρίου δίχως θεμέλια. Έρχεται ο βίαιος άνεμος της υπερηφάνειας, της φιλαυτίας και της αλαζονείας και γκρεμίζει το πνευματικό οικοδόμημα της μοναχικής ζωής. Αντίθετα, η ταπείνωση περιφρουρεί τον μοναχό, τον κρατά ανεπηρέαστο από τις επιδρομές του διαβόλου, κρατά κλειστό τον λογισμό του και σφραγισμένο το νου του για να μην εισέρχονται πειρασμικοί λογισμοί που τον απομακρύνουν από τις υποσχέσεις που έδωσε κατά τη μοναχική του κουρά.

Μετά την **ταπείνωση** έρχεται η **υπακοή**, η απροϋπόθετη και **ανιδιοτελής υπακοή** στο θέλημα του Θεού, που νεκρώνει το θέλημα του ανθρώπου. Ο μοναχός από τη στιγμή που αναλαμβάνει αυτήν την πορεία, ουσιαστικά αποδέχεται, ότι πεθαίνει για τον κόσμο και ζει μόνο για τον Θεό. Νεκρώνει το θέλημά του. Ουσιαστικά νεκρώνει την ίδια του τη ζωή για να μπορέσει να αναδειχθεί η αληθινή, η όντως αληθινή ζωή του Χριστού μέσα από την ύπαρξή του.

Δεν είναι όμως, μόνο η ταπείνωση και η υπακοή. Χρειάζεται και η καθαρότητα του σώματος και της ψυχής. Αυτό είναι το έργο κάθε μοναχού. Όπου και αν ζει, με όποιον τρόπο και αν ασκείται πρέπει να διατηρήσει το σώμα και την ψυχή του καθαρά από κάθε επιβουλή του διαβόλου.

Όσο ο μοναχός διατηρεί ακλόνητα αυτές τις υποσχέσεις, έρχεται η Χάρη του Θεού και τον ενδυναμώνει, του δίνει τη δυνατότητα να βιώνει την αγάπη, τον θείο έρωτα, την πλήρη αφοσίωση στο Νυμφίο της Εκκλησίας, που είναι ο Χριστός.

Όλα αυτά πρέπει να είναι σφραγισμένα μέσα στο μυστήριο της αγάπης. Και η ταπείνωση και η υπακοή και η παρθενία πρέπει να είναι θεμελιωμένα στην αγάπη προς τον Χριστό. Αυτή η αγάπη, που έχει ο μοναχός για τον Χριστό, του δίνει τη

δυνατότητα να ασκείται στην αρετή της ταπείνωσης, της υπακοής και της καθαρότητας. Μέσα από αυτή την αγάπη να βιώνει την πνευματική του πρόοδο και την ένωσή του με το Χριστό. Να ζει δηλαδή καθημερινά με τον Χριστό. Να αισθάνεται, ότι ο Χριστός ζει πλέον μέσα του. Αυτή είναι μια πρόγευση της μακαριότητας του παραδείσου. Ο μοναχός καλείται μέσα από το σταυρικό του βίωμα να προγεύεται την παραδείσια χαρά της αναστάσεως.

Καλωσορίζουμε, λοιπόν, το **νέο Μοναχό Κοσμά** στους κόλπους της τοπικής μας Εκκλησίας. Χαιρόμαστε για την απόφαση του αυτή. Θα προσευχόμαστε πάντοτε για εκείνον, για την πνευματική του πρόοδο και προκοπή και με χαρά θα βιώσουμε και το μυστήριο της εις Διάκονον και εις Πρεσβυτερον Χειροτονίας του για να ολοκληρωθεί αυτή η ευλογία, την οποία του προσφέρει η Αγία μας Εκκλησία».

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)